

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 13 czerwca 1997 r.

Nr 59

TREŚĆ:

Poz.:

UMOWY MIĘDZYNARODOWE:

- 363 — Umowa między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Słowacką o uzupełnieniu i ułatwieniu stosowania Europejskiej konwencji o ekstradycji z dnia 13 grudnia 1957 r., sporządzona w Jaworzynie Tatrzańskiej dnia 23 sierpnia 1996 r. 1837
- 364 — Oświadczenie rządowe z dnia 28 kwietnia 1997 r. w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Słowacką o uzupełnieniu i ułatwieniu stosowania Europejskiej konwencji o ekstradycji z dnia 13 grudnia 1957 r., sporządzonej w Jaworzynie Tatrzańskiej dnia 23 sierpnia 1996 r. 1840
- 365 — Umowa między Rzeczpospolitą Polską a Kanadą o wzajemnej pomocy prawnej w sprawach karnych, sporządzona w Ottawie dnia 12 września 1994 r. 1841
- 366 — Oświadczenie rządowe z dnia 20 maja 1997 r. w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Kanadą o wzajemnej pomocy prawnej w sprawach karnych, sporządzonej w Ottawie dnia 12 września 1994 r. 1845
- 367 — Oświadczenie rządowe z dnia 24 kwietnia 1997 r. w sprawie wejścia w życie zmian do załączników A i B do Umowy europejskiej dotyczącej międzynarodowego przewozu drogowego towarów niebezpiecznych (ADR), sporządzonej w Genewie dnia 30 września 1957 r. 1846

ROZPORZĄDZENIE

- 368 — Ministra Finansów z dnia 30 maja 1997 r. w sprawie terytorialnego zasięgu działania oraz siedzib urzędów skarbowych i izb skarbowych 1846

363

UMOWA

między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Słowacką o uzupełnieniu i ułatwieniu stosowania Europejskiej konwencji o ekstradycji z dnia 13 grudnia 1957 r.

sporządzona w Jaworzynie Tatrzańskiej dnia 23 sierpnia 1996 r.

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 23 sierpnia 1996 r. została sporządzona w Jaworzynie Tatrzańskiej Umowa między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Słowacką o uzupełnieniu i ułatwieniu stosowania Europejskiej konwencji o ekstradycji z dnia 13 grudnia 1957 r. w następującym brzmieniu:

UMOWA

między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Słowacką o uzupełnieniu i ułatwieniu stosowania Europejskiej konwencji o ekstradycji z dnia 13 grudnia 1957 r.

Rzeczpospolita Polska i Republika Słowacka, zwane dalej Umawiającymi się Stronami,

pragnąc uzupełnić we wzajemnych stosunkach postanowienia Europejskiej konwencji o ekstradycji, sporządzonej w Paryżu dnia 13 grudnia 1957 r., zwanej dalej Konwencją, oraz pragnąc ułatwić stosowanie zawartych w niej zasad,

postanowiły zawrzeć niniejszą umowę i uzgodniły, co następuje:

Artykuł I

(do artykułu 2 Konwencji)

W razie wyrażenia zgody na wydanie na podstawie artykułu 2 ustęp 1 Konwencji, wydanie nastąpi także za inne czyny, których karanie należy w obu Umawiających się Stronach do właściwości sądów.

Artykuł II

(do artykułu 5 Konwencji)

1. Wydanie za przestępstwa skarbowe następuje tylko wtedy, gdy przestępstwo, z powodu którego żąda się wydania, odpowiada przestępstwu takiego samego rodzaju według prawa wezwanej Umawiającej się Strony.

2. Przestępstwami skarbowymi są również przestępstwa dotyczące monopolu oraz przestępstwa polegające na naruszeniu przepisów dotyczących gospodarki towarami i handlu zagranicznego.

3. Nie można odmówić wydania na tej tylko podstawie, że prawo wezwanej Umawiającej się Strony nie przewiduje takiego samego rodzaju opłat lub podatków albo nie reguluje w ten sam sposób opłat, podatków, ceł i obowiązków dewizowych, jak prawo wzywającej Umawiającej się Strony.

Artykuł III

(do artykułu 7 i 8 Konwencji)

1. Wezwana Umawiająca się Strona zezwoli na wydanie osoby za przestępstwo, które według jej ustawodawstwa należy do jurysdykcji jej sądów, jeżeli uzna, że przeprowadzenie postępowania karnego przez wzywającą Umawiającą się Stronę jest pożądane w celu ustalenia prawdy, wymierzenia sprawiedliwej kary lub dając lepsze możliwości resocjalizacji sprawcy.

2. Ustęp 1 stosuje się odpowiednio do rozpatrywania wniosku o ponowne wydanie Państwu trzeciemu (art. 15 Konwencji).

Artykuł IV

(do artykułu 9 Konwencji)

1. Odmawia się wydania — również wówczas, gdy przestępstwo, za które wnosi się o wydanie, zostało popełnione w Państwie trzecim — Stronie Konwencji, w którym za to przestępstwo zapadł prawomocny wyrok wobec osoby, o której wydanie się wnosi.

2. Wezwana Umawiająca się Strona nie odmówi wydania osoby, jeżeli jej organy wymiaru sprawiedliwości nie wszczęły przeciwko niej postępowania karnego tylko z powodu braku jurysdykcji lub z tego powodu umorzyły już wszczęte postępowanie karne.

Artykuł V

1. Wydanie nie następuje za przestępstwo objęte amnestią w wezwanej Umawiającej się Stronie, jeżeli przestępstwo to mogło być ścigane na mocy ustawodawstwa karnego tej Strony.

2. Nie stanowi przeszkody do wydania brak wniosku pokrzywdzonego, który według prawa wezwanej Umawiającej się Strony byłby konieczny do wszczęcia i prowadzenia postępowania karnego.

Artykuł VI

(do artykułu 12 Konwencji)

1. W sprawach objętych niniejszą umową wymiana pism odbywa się pomiędzy Ministerstwem Sprawiedliwości Rzeczypospolitej Polskiej a Prokuraturą Generalną Republiki Słowackiej lub Ministerstwem Sprawiedliwości Republiki Słowackiej. Nie wyłącza to korzystania z drogi dyplomatycznej.

2. W wypadkach odroczenia lub przerwy wykonania kary albo warunkowego przedterminowego zwolnienia, do wniosku o wydanie lub tranzyt dołącza się także dokumenty stwierdzające, że kara podlega wykonaniu.

Artykuł VII

(do artykułu 14 Konwencji)

Zwolnienie z aresztu, warunkowe zawieszenie kary i warunkowe przedterminowe zwolnienie osoby wydanej, bez zarządzenia ograniczającego swobodę jej poruszania się, oznacza jej ostateczne zwolnienie w rozumieniu artykułu 14 ustęp 1 litera „b” Konwencji.

Artykuł VIII

(do artykułu 15 Konwencji)

Do wniosku o zgodę na ponowne wydanie innej Umawiającej się Stronie Konwencji lub państwu trzeciemu należy dołączyć dokumenty wymienione w artykule 12 ustęp 2 Konwencji, które przesłane zostały Umawiającej się Stronie występującej o zgodę. Zgoda zostanie udzielona, jeżeli za przestępstwo będące podstawą wniosku o wydanie dopuszczalne byłoby wydanie przez wezwaną Umawiającą się Stronę innej Umawiającej się Stronie Konwencji lub państwu trzeciemu.

Artykuł IX

(do artykułu 16 Konwencji)

1. Jeżeli właściwe organy jednej Umawiającej się Strony dowiedzą się o przebywaniu na jej terytorium osoby, której wydania może zażądać druga Umawiająca się Strona, to wystąpią bezzwłocznie do tej Strony w trybie określonym w artykule 16 ustęp 3 Konwencji z zapytaniem, czy Strona ta wystąpi o wydanie tej osoby. Jeżeli osoba ta znajduje się w areszcie tymczasowym, zawiadamia się o tym drugą Umawiającą się Stronę z podaniem czasu i miejsca jej aresztowania.

2. Termin określony w artykule 16 ustęp 4 Konwencji jest zachowany, jeżeli przed jego upływem wezwana Umawiająca się Strona otrzyma telefaksem wniosek o wydanie wraz z załącznikami, a następnie niezwłocznie zostaną nadesłane oryginalne dokumenty.

Artykuł X

(do artykułu 17 Konwencji)

Wydając decyzję na podstawie artykułu 17 Konwencji, wezwana Umawiająca się Strona podejmuje także decyzję o dopuszczalności dalszego wydania; o decyzji tej zawiadamia wszystkie zainteresowane państwa.

Artykuł XI

(do artykułu 19 Konwencji)

1. Artykuł 19 ustęp 1 Konwencji stosuje się także do środka zabezpieczającego.

2. Wydania tymczasowego na podstawie artykułu 19 ustęp 2 Konwencji można domagać się w razie potrzeby przeprowadzenia pilnych czynności procesowych. Czynności te muszą być we wniosku określone. Wydania tymczasowego można odmówić, jeżeli spowodowałoby to poważne opóźnienie lub utrudnienie postępowania karnego na terytorium wezwanej Umawiającej się Strony albo mogłoby dla osoby, która ma być tymczasowo wydana, spowodować nadmiernie niekorzystne skutki. Po przeprowadzeniu czynności procesowych przez wzywającą Umawiającą się Stronę lub na żądanie wezwanej Umawiającej się Strony osoba tymczasowo wydana, bez względu na jej obywatelstwo, zostanie odesłana z powrotem.

3. W razie wydania tymczasowego osoba wydana w czasie pobytu na terytorium wzywającej Umawiającej się Strony przebywa w areszcie. Okres pobytu w takim areszcie zalicza się w wezwanej Umawiającej się Stronie.

4. Koszty związane z wydaniem tymczasowym, powstałe na terytorium wezwanej Umawiającej się Strony, ponosi ta Strona.

Artykuł XII

(do artykułu 20 Konwencji)

1. W razie wyrażenia zgody na wydanie osoby, zostaną przekazane bez odrębnego wniosku, i to w miarę możliwości razem z osobą wydaną, także przedmioty wymienione w artykule 20 Konwencji lub przedmioty uzyskane w zamian tych przedmiotów. Przekazanie tych przedmiotów nastąpi również w wypadku, gdy wydanie osoby, na które wyrażono zgodę, nie może nastąpić z powodu jej śmierci lub ucieczki. Przedmioty te mogą być przekazane na odrębny wniosek, jeżeli wydanie osoby byłoby dopuszczalne na podstawie Konwencji, lecz nie może nastąpić z powodu jej śmierci, ucieczki lub niemożliwości jej odnalezienia.

2. Wezwana Umawiająca się Strona zawiadamia wzywającą Umawiającą się Stronę o tym, które z przedmiotów wymienionych w artykule 20 Konwencji zostały zabezpieczone, i czy osoba, o której wydanie się wnosi, zgadza się na ich bezpośredni zwrot pokrzywdzonemu. Wzywająca Umawiająca się Strona zawiadamia możliwie jak najszybciej wezwaną Umawiającą się Stronę o tym, czy zrzeka się przekazania przedmiotów pod warunkiem, że zostaną one wydane pokrzywdzonemu lub jego pełnomocnikowi.

3. Jeżeli wezwana Umawiająca się Strona zrzekła się zwrotu przedmiotów, to przy ich wydawaniu nie będzie stosowała zabezpieczenia na tych przedmiotach w celu zapłaty ceł, podatków i innych tego rodzaju opłat, chyba że samego pokrzywdzonego właściciela tych przedmiotów obciążają takie opłaty.

Artykuł XIII

(do artykułu 23 Konwencji)

Wniosek o wydanie oraz inne przekazywane dokumenty sporządza się w języku wzywającej Umawiającej się Strony. Tłumaczeń na język wezwanej Umawiającej się Strony nie wymaga się.

Artykuł XIV

(do artykułu 31 Konwencji)

Jeżeli jedna z Umawiających się Stron wypowiedzie Konwencję, to wypowiedzenie nabiera mocy w stosunkach między Rzeczpospolitą Polską a Republiką

Słowacką po upływie dwóch lat od daty otrzymania takiej notyfikacji przez Sekretarza Generalnego Rady Europy.

Artykuł XV

1. Umowa niniejsza podlega ratyfikacji. Wymiana dokumentów ratyfikacyjnych nastąpi w Warszawie.

2. Umowa niniejsza wejdzie w życie pierwszego dnia trzeciego miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiła wymiana dokumentów ratyfikacyjnych.

3. Umowa niniejsza zawarta jest na czas nie określony. Może być ona wypowiedziana w drodze notyfikacji przez każdą z Umawiających się Stron. W takim

wypadku Umowa utraci moc po upływie jednego roku od dnia takiej notyfikacji. Umowa przestanie obowiązywać także bez wypowiedzenia jej w dniu, w którym przestanie obowiązywać Europejska konwencja o ekstradycji, sporządzona w dniu 13 grudnia 1957 r.

Sporządzono w Jaworzynie Tatrzańskiej dnia 23 sierpnia 1996 r. w dwóch egzemplarzach, każdy w językach polskim i słowackim, przy czym oba teksty są jednakowo autentyczne.

W imieniu
Rzeczypospolitej Polskiej

L. Kubicki

W imieniu
Republiki Słowackiej

J. Liščak

Po zaznajomieniu się z powyższą umową, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

- została ona uznana za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych,
- jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona,
- będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie dnia 20 stycznia 1997 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

L.S.

Minister Spraw Zagranicznych: *D. Rosati*

364

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 28 kwietnia 1997 r.

w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Słowacką o uzupełnieniu i ułatwieniu stosowania Europejskiej konwencji o ekstradycji z dnia 13 grudnia 1957 r., sporządzonej w Jaworzynie Tatrzańskiej dnia 23 sierpnia 1996 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem XV ustęp 2 Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Słowacką o uzupełnieniu i ułatwieniu stosowania Europejskiej konwencji o ekstradycji z dnia 13 grudnia 1957 r., sporządzonej w Jaworzynie Tatrzańskiej dnia 23 sierpnia 1996 r., nastąpiła

w Warszawie dnia 18 kwietnia 1997 r. wymiana dokumentów ratyfikacyjnych powyższej umowy.

Umowa wejdzie w życie dnia 1 lipca 1997 r.

Minister Spraw Zagranicznych: *D. Rosati*